

SAVUNMA (!)

Cumhuriyet gazetesinde köşe yazmak ya da köşe yazarı olmak ne aklımdan geçerdi ne de haddimizedir. 30 yıllık siyasi hayatımda okuyarak ve yaşamdan biriktirdiklerimi sizle paylaşmamı, yazar arkadaşlarımla teşvikiyle yapmaya çalışıyorum. Burada biraz da durduğum yerin tespiti ve yeniden ilanı gayreti içindeyim. Bir akıl hocalığı gayretinde değilim, olmam da.

Biriktirdiklerim arasında, bilgi, görgü, dostluk ve epeyce de düşmanlık olduğunu görmekteyim. Gelen mektuplardan sizleri şaşırttığımı görmekteyim. Yansımanın ne kadar farklı olduğunu fark ediyorum. "Aaa bu neler de biliyormuş!" gibisinden tut, moda deyimle "takıyye" yaptığımı kadar geniş bir yelpaze mevcut.

İnsanlar genellikle aklındakiyle suçlar karşısındakileri. Siz kendinizi anlatamazsanız, onlar sizi algıladıkları gibi anlar ve yorumlarlar. Son 100 yılı 30-40 cümle etrafında tamamlamış bir toplumun bireyi olmak, beni de mutlu etmiyor elbet. Hiçbir sloganla tarif edilemediğimi biliyorum. Ancak bu kadar "derin düşmanlığı" hak etmediğimi düşünüyorum.

Düşmanlık paranoyasına esir düşmüş ulusumun düşmanı olmak hiç aklımdan geçmedi. Ama "düşman" haline getirildiğim ya da öyle gösterilme gayretlerini şimdi daha iyi ve üzülenek görmekteyim. Eh ne de olsa ben de sizdenim, geç anlamamı hoş görün.

"İstanbulu olmayan bir Çıldırly olarak yerli İstanbulludan çok daha İstanbul'un sorunlarını bilerek yazdınız" diyor, korsan e-mail adresinde saklı, gölgede yatan bir okurum. İstanbullu olmak gerekiyormuş. Çıldırly (Kars'ın bir ilçesi) birinin ne haddine buyurmuşlar. Türkiye'nin sorunlarını bilmek, çözüm önermek için önce Çıldırly olmamak gerekiyormuş. Özür dilerim. Bir daha yapmam. İstanbul ya da Türkiye sorunları ne haddimize efem, lütfen önden siz buyurun...

ABD'nin bölge politikalarını irdelememi şaşarak doğru bulduğunu belirttikten sonra: "Ermenistan'a olan ziyaretinizin anlamını da samimi olarak açıklar mısınız? Ulusallığınız yeni mi aklınıza geldi, yoksa iyi bir değişim mi geçiriyorsunuz?" Yaşa be... Ne kurnazsınız. Hiç de kül yutmuyorsunuz, bravo! Ermenistan ziyaretim: Bölge sorunlarını ilğine kadar yaşamış bir aileden geliyorum. Bildiğiniz gibi Çıldırlyym efem! O ziyaret sivil bir girişimdi. Ancak dönemin Cumhurbaşkanı, Başbakanı, Dışişleri Bakanı ve siyasi parti başkanlarının bilgisi dahilinde yapılmıştı. Yanımda Hürriyet'ten Zeynep Atikkan, Cumhuriyet'ten Oral Çalışlar, Sabah'tan Cengiz Çandar ve Taner Akçam vardı. Ziyaret sonrası Ermenistan Cumhurbaşkanı Petrosyan, Taşnak Partisi'ni kapattı, seçime girmelerini yasakladı. Yöneticilerini de hapsedmişti. Kapı açılırsa Ağdam-Suşa-Zengazur'u boşaltarak Bakû'ya koridoru açacağını söylemişti. Ben de Karabağ işgalinin kaldırılmasını önermiştim. Sayın Petrosyan da buna gücünün şimdilik yetmeyeceğini belirtmişti. Daha sonra Karabağ ve Taşnak hareketi onu devirince de bu açıklamaları kendi ağzından bir sefer daha teyit etmişti. Bizim devlet de hiçbir adım atmamıştı. Bugün Ermenistan Taşnakların elinde kaldı. Bu gezi A. Türkeş tarafından teşvik, destek görmüş, hattaTürkeş, "Ne kapısı, sınırı kaldırmak gerekir evladım" diyerek beni de şaşırtmıştı. Ey gölgedeki kardeşim! Bugün devletimiz, benim 10 yıl önceki çalışmamı yakalamaya çalışıyor.

Ama o zaman da şimdi de bazı uyanık "ulusalcılarımız", beni önce Ermeni yaptılar. Ermeni olmadığımı anlaşıncı da "koyun kaçakçısı" olduğumu tespit ettiler! Çıldırlyız abim. Koyun kaçakçılığı yaptık oralarda!

"Ermenisin" diyerek bir de mahkemelik olduk. Soru; Ermeni misin? Ne diyeyim? Teşkilat-ı Mahsusa üyesi, 5 yıl Ermenistan'da hapis yatmış, Çıldır Şûra Hükümeti kurucusu amcam da bir dakikada "Yezidi asıllı Kürt olup, Ermeni oğlu Ermeni'dir" diye zapta geçti.

Beni bırak, soyum-sopum ayaklar altına alındı. Bütün bunlara kızmak yerine, olur, yetkilerini yanlışla kullandılar diye baktım. Küsmedim. Ama kırgınım. Ama bunlar oldu diye ulusuma ve vatanıma düşman olacak halim de yok. "HADEP'le işbirliği yapan bir SHP'nin içinde neden varsınız?" buyurmuşsunuz. "Yurtta sulh, cihanda sulh" diyen bir önderimiz vardı, hatırlar mısınız bilmem? Ayrılıkçılıktan vazgeçen her Kürt başımın tacıdır. Kardeşimizdir, yurttaşımızdır. Bizimle eşdeğerdir babam. Böyle düşündük, affola!

"Siz ve kardeşleriniz hâlâ Cumhuriyet gazetesi ortağı mısınız, yoksa hisseler Ciner Grubu'na satıldı mı, sadece kuru bir merak?.." Ooo!.. Çok hoşsunuz. Hisseleri kaptırdık ama Cumhuriyet'e sahipliğimiz devam ediyor.

Cumhuriyet, Cumhuriyetimizin nefes borusudur. Bir damla suyumuz olsa oraya katarız. İlk sıkıntısında M. Kemal 'in emriyle İnönü para vermişti Cumhuriyet'e. İkinci krizinde de benim emrimle kardeşim para verdi. İlhan Selçuk ve fikri bu gazetede hâkim oldukça biz oranın bekçisi olmaya devam edeceğiz.

Bana gelince; ölünceye kadar atalarımızın kurduğu Cumhuriyeti demokratikleştirmeye, komşu ülkelerle barış içinde yaşamaya, mali ve akli yönden Batı standartlarını yakalamaya adanmış durumdayım efeem, bilgilerinize...